

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 22 maja 2019 r.,
sprawy Ł. M.
skazanego z art. 62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt V Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt II K [...]
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

postanowił:

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w S. skazał Ł. M. za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzył mu za ten czyn karę roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 6 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres trzech lat tytułem próby i zobowiązał go do poddania się terapii uzależnień od środków odurzających i substancji psychotropowych. Ponadto, na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego

karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł. Sąd orzekł również w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz kosztów postępowania.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego (który podniósł zarzuty obrazy prawa materialnego, to jest art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędną wykładnię) oraz oskarżyciela publicznego (który podniósł zarzut obrazy prawa materialnego, to jest art. 44 § 1 i 6 k.k. polegającej na nie orzeczeniu przepadku przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa) Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 19 grudnia 2018 r., w sprawie V Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok w pkt VI w ten sposób, że na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych. W pozostałej części Sąd II instancji utrzymał wyrok Sądu I instancji w mocy.

Wyrok Sądu Okręgowego w G. został zaskarżony w całości kasacją wniesioną przez obrońcę oskarżonego na jego korzyść. Obrońca podniósł w kasacji zarzuty rażącego naruszenia prawa mogące mieć wpływ na treść wyroku w postaci naruszenia przepisów:

- prawa materialnego, to jest przepisu art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że odpowiednio 133,54 gram netto suszu konopi innych niż włókniste, to jest 134 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz 180,26 gram, to jest 180 pojedynczych porcji środka odurzającego – stanowi znaczną ilość substancji odurzającej;
- prawa procesowego, to jest przepisu art. 339 § 1 k.p.k. poprzez odstąpienie od pouczenia oskarżonego o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego mu czynu.

Na tej podstawie obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w G. i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, między innymi wówczas, gdy nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. Ten to przepis z kolei stanowi, iż prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia m.in. wtedy, gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k., który to wymienia uchybienia, z powodu których może zostać wniesiona kasacja. Należą do nich uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. oraz inne rażące naruszenie prawa, jeżeli mogło mieć ono istotny wpływ na treść orzeczenia.

Kolejne jednostki redakcyjne art. 523 k.p.k. doprecyzowują, które z tych uchybień mogą być podniesione w określonych sytuacjach procesowych. Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenia przewidziane w tym przepisie nie dotyczą jednak kasacji wniesionej przez podmioty wymienione w art. 521 k.p.k. oraz kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). W badanej sprawie Ł. M. został skazany na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 6 k.k. warunkowo zawieszono na trzy lata. Zważywszy, że wniesiona w jego sprawie kasacja pochodzi od jego obrońcy, a nie podmiotu wymienionego w art. 521 k.p.k., to jej rozpoznanie byłoby dopuszczalne tylko wówczas, gdyby obrońca podniósł w niej zarzut naruszenia art. 439 k.p.k. i to tylko w tym zakresie. Tymczasem we wniesionej w sprawie kasacji podniesione zostały zarzuty naruszenia prawa materialnego oraz naruszenia art. 399 § 1 k.p.k.

Odnosnie tego ostatniego zarzutu, Sąd Najwyższy dokonał jego analizy z perspektywy art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Jednak treść tego zarzutu nie pozwala na przyjęcie, że skarżący kwestionuje brak skargi uprawnionego oskarżyciela poprzez wykroczenia poza granice aktu oskarżenia. W badanej sprawie Sąd I instancji nie dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego Ł. M., ale w miejsce trzech zarzucanych mu czynów przyjął jeden. Pomijając brak *gravamen* w formułowaniu zarzutu naruszenia art. 399 § 1 k.p.k. przez obrońcę, zarzut ten

nie może być potraktowany jako mogący dawać podstawy do kwestionowania braku skargi usprawionego oskarżyciela.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.